

som ganske vist altid har Gylbigbed, nemlig det, at jo kortere Tjenestetiden og jo ufuldstændigere Uddannelsen er, desto stærkere og fastere maa Kammerne være, der skulle indfatte Folkene. Den største Svagbed ligger i, at vore Kammer ere for svage, at Befalingspersonalet ikke er talrigt nok og ikke er uddannet nok. Da man gav den nuværende Hærorrdning, gif man ud fra en Forudsætning, som ikke har holdt Stik. Man gif nemlig ud fra, at det ringe faste Befalingspersonale vilde kunne fuldstændiggjøres ved værnepligtige Befalingsmænd; men man nærede dog alligevel ikke saa lidt Tvil om, at dette vilde kunne opnaas, hvilket fremlyser af, at man har udfat Soffemidler — om jeg saa maa kalde det — eller Belønninger for dem, der vilde overtage disse værnepligtige Befalingsmændsposter. Det har nu vist sig, at dette Haab ikke er gaaet i Opfyldelse. Det foreliggende Forslag søger at afhjælpe denne Mangel ved noget at forøge det faste Befalingspersonale og opgiver for en stor Del de værnepligtige Befalingsmænd. Jeg kan ganske slutte mig til den Tanke, der ligger til Grund herfor, nemlig den, at vi maa have et stærkere fast Befalingspersonale for at kunne benytte de Soldater, vi nu uddanne paa en saa kort Tid. Der er foreslaaet en væsentlig Forandring med Hensyn til Officersskolen, og dette kan jeg ligeledes fuldstændig slutte mig til. Jeg tror, det vil være en stor Forbed, at det unge Mandstak kan komme tidligere ind paa Officersskolen, og at det tidligere kan modtage den Uddannelse, man fordrer, at en Befalingsmand skal have, og det har desuden den Forbed, at den unge Mand tidligere kan opnaa at faae en fast Ansættelse som Premierlieutenant i Hæren. Naar det foreliggende Forslag opgiver Underkorporalerne, er det ganske vist med ikke ringe Betænkelse, at jeg kan slutte mig dertil. Jeg har vistnok aldrig været nogen Ven af den tvungne Udtagelse af Underkorporaler, men jeg havde tænkt mig Sagen ordnet noget anderledes. Jeg havde tænkt mig, at man kunde udtage Underkorporaler efter de første 2 Maaneders Tjenestetid, for derefter at uddanne dem i en Bataillonsstole for Sektionsførere i de følgende 4 Maaneder. Jeg tror, at man da vil kunne faae de allerbedste Kræfter til disse Underkorporaler, og jeg tror, at de, naar de blive omhyggelig uddannede, vilde kunne opnaa den Dgtighed, som udfordres for en brugbar Sektionsfører. Ved Uddannelsen i 5 Maaneder skal jeg ikke negte, at jeg nærer store Betænkelse. Jeg har aldrig fundet de 6 Maaneders Uddannelse for lang, og jeg har aldrig hørt Nogen, der har udtalt en afvigende Mening om dette Punkt. Jeg har endog ofte hørt Klage over, at det ikke var muligt i de 6 Maaneder med anstrengt Arbejde at give Soldaterne den fornødne Uddannelse i alt det, de skulle lære, og jeg skal tillige bemærke, at det, naar her sættes 5 Maaneder til Uddannelse,

dog i Birteligheden ikke er mere end 4; thi den 5te Maaned gaar med til de større Øvelser. Der bliver saaledes ikke mere end 4 Maaneder til Sektmandsuddannelsen, og det vil kun med megen Vanskelighed være muligt at fuldende den i den Tid. Jeg skal derhos gjøre opmærksom paa, at vi have et Skyderelement, som stiller meget store Fordringer til Udsanvendelse, og det vil vist neppe være muligt at fuldende Skydningen i August, naar disse Fordringer skulle gjøres Fyldest. Det Gæste, der beroliger mig noget med Hensyn til dette Spørgsmaal, er, at der skal ligge ældre Mandstak inde i den Tid, saaledes at det unge Mandstak vil blive fuldstændig fritaget for Vagt-tjeneste. Denne borttager nemlig under den nuværende Hærorrdning en stor Del af den til Uddannelsen bestemte Tid. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at efter de 6 Ugers Forløb begynde Rekruterne at gjøre Vagt. Her i Kjøbenhavn kommer et Kompagni paa Vagt hver tolvte Dag, og der spildes hver Gang 1½ Dag, thi naar Manden har været paa Vagt den ene Dag, maa han den næste Formiddag være fri for Øvelse. Det kan derfor maasse være muligt at komme nogenlunde igjennem med Uddannelsen i de 4 Maaneder, naar kun Rekruterne blive fri for at gjøre Vagt. Med Hensyn til Tilgangen af Underbefalingsmænd tror jeg, at Lovforslaget har store Fortrin fremfor den nuværende Hærsplan. Ifølge denne skulle Korporaleleernerne gennemgaa en Korporalsstole. Der skal først og fremmest hertil udtages Frivillige; men naar dette ikke slaar til, skal der finde tvungen Udtagelse Sted. Der stilles imidlertid saadanne Fordringer ved Optagelsen i denne Skole, som Udførelser, der ikke rekruterer her fra Kjøbenhavn, vanskeligt kunne fyldestgøre. Disse Fordringer ere ganske vist ikke nødvendige for at faae brugbare Underofficerer; men Sagen er, at Hærsplanen betragter Korporalsstolen som et Gjenmængselsled til Officersskolen, hvorved der er blandet to Hensyn sammen, som det skader at blande sammen. Der stilles saaledes den Fordring, at Manden skal kunne noget Fysik og Geometri, en Fordring, som næsten aldrig bliver fyldestgjort. Svad Elevstolen angaar, kan jeg fuldstændig slutte mig til, hvad der blev udtalt af det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Sørensen). Elevstolen har før 1867 leveret de bedste Elementer af Underbefalingsmænd til Baabnene; men saaledes som Forholdet nu er ordnet, er den bleven en Forskole for Officersskolen, og det er kun meget faa Underofficerskræfter, der i de senere Aar ere tilgaaede Hæren fra den. — Der er i det foreliggende Forslag gjort Forandringer med Hensyn til Valgavancementet, idet Avancement ved Valg kun skal foregaa hver sjette Gang istedetfor som nu hver tredie Gang. Denne Forandring kan jeg fuldstændig slutte mig til, idet det er meget vanskeligt at lægge Lieutenanter saaledes paa Vagtskaalen, at man hver tredie Gang vil